

Δελφίνι

Πολιτισμός / [Εικόνες του κόσμου](#)

Τα δελφίνια είναι θαλάσσια θηλαστικά, συγγενικά προς τις φάλαινες και το μέγεθός τους ξεκινά από τα 1,2 μέτρα (40 κιλά περίπου). Ζουν στη θάλασσα, αλλά τα συναντάμε και σε ποτάμια (όπως ο Αμαζόνιος στη Ν. Αμερική και ο Γιακτσέ στην Κίνα) ,τρέφονται δε κατά κύριο λόγο με ψάρια ή καλαμάρια.

Τα δελφίνια αναπνέουν με πνεύμονες και διατηρούν σταθερή την θερμοκρασία του σώματός τους, ανεξάρτητα από αυτήν του περιβάλλοντος, καθώς καλύπτονται από ένα παχύ στρώμα λίπους, το οποίο προσφέρει μόνωση και βοηθά στην κολύμβηση. Στο μεγάλο και καμπύλο μέτωπό τους βρίσκεται το σύστημα ηχοεντοπισμού, ένα είδος σόναρ, με την βοήθεια του οποίου προσανατολίζονται, εντοπίζουν την τροφή και επικοινωνούν μεταξύ τους. Επίσης, μπορούν και επικοινωνούν με σφυρίγματα, κρότους και ήχους που παράγουν με τα σαγόνια τους.

Μετά την ηλικία των πέντε ετών είναι ικανά προς αναπαραγωγή, και κάθε δυο με τρία χρόνια, έπειτα από κύηση 12 μηνών, γεννούν ένα μικρό, μήκους περίπου 1 μέτρου, το οποίο θηλάζει και παραμένει με την μητέρα του τρία έως έξι χρόνια.

Στις ελληνικές θάλασσες απαντώνται 9 εδη δελφινιών από ένα σύνολο 32 ειδών που παρατηρούνται παγκοσμίως. Από αυτά, τα πιο συνηθισμένα είναι τέσσερα: το ρινοδέλφιο (*Tursiops truncatus*), το ζωνοδέλφιο (*Stenella coeruleoalba*), το κοινό (*Delphinus delphis*), και με μικρότερη παρουσία το σταχτοδέλφιο (*Grampus griseus*). Πολύ πιο σπάνια συναντώνται το Μαυροδέλφιο, η Ψευδοόρκα, η Όρκα, το Στενόρυγχο δελφίνι και η μικρή Φώκαινα.

Οι φυσικοί εχθροί των δελφινιών είναι ελάχιστοι, όμως οι κίνδυνοι που τα απειλούν είναι πολλοί: Η θαλάσσια ρύπανση, η τυχαία σύλληψή τους σε αλιευτικά εργαλεία, η υπεραλίευση που εξαντλεί την τροφή των δελφινιών, η εσκεμμένη θανάτωσή τους από τους ψαράδες, η υποβάθμιση της παράκτιας ζώνης στην οποία ζούν κάποια εδη και η σκόπιμη σύλληψή τους και αιχμαλωσία τους.

Η Ελλάδα έχει προσυπογράψει σχετικές συμβάσεις που την δεσμεύουν να προχωρήσει στην λήψη διαχειριστικών μέτρων για την προστασία των δελφινιών (Συνθήκη για την Διατήρηση των Μικρών Κητωδών της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας, Συνθήκη της Βόννης, Συνθήκη της Βέρνης, Οδηγία Ε.Ο.Κ. 92/43), αλλά λίγα βήματα έχουν γίνει προς αυτή την κατεύθυνση. Το WWF, αναγνωρίζοντας τον κρίσιμο ρόλο των δελφινιών στην διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ανέλαβε δράση για την προστασία των δελφινιών την άνοιξη του 2000 με πρώτο σταθμό τον Αμβρακικό Κόλπο.

<http://bit.ly/18d3o0y>